

Bijlage: vraag en antwoord bij de verordening Nadeelcompensatie

Gezien de juridische complexiteit van dit vraagstuk geven we graag een aantal vragen en antwoorden van de voorbesprekingen bij de totstandkoming van de teksten weer.

Algemeen: voor het raadplegen van de [AWB](#) of [Omgevingswet](#) zijn deze links het meest actueel.

Onderdeel:

Artikel 4. Adviescommissie

Lid 1 ... naar zijn oordeel noodzakelijk ...

Vraag: Hoe komt dit oordeel tot stand?

Antwoord:

Nadeelcompensatie wordt belegd bij JZ om een aanvraag in behandeling te nemen. Bij de afweging van het verzoek zal worden getoetst op complexiteit van de zaak en de inhoud van de vraag. Bijna alle verzoeken worden doorgezet naar een extern adviesbureau om een oordeel te vellen (onder het motto: 'slager keur je eigen vlees niet') maar dit moet optioneel blijven gezien de enorme reikwijdte van het begrip nadeel binnen nadeelcompensatie. Doet JZ dat niet, dan worden de kosten mogelijk niet te overzien, omdat iedere aanvraag extern belegd wordt. Ook aanvragen die op formele vereisten niet juist zijn bijvoorbeeld (bepaalde informatie is niet aangeleverd bijvoorbeeld).

Lid 2 geeft ook opties waarop advies niet ingewonnen hoeft te worden en dat moet dus toetsbaar zijn door onze eigen ambtenaren om efficiënt te kunnen werken. Daarom is het 'eigen oordeel' belangrijk om in lid 1 op te nemen en te behouden.

Over bijvoorbeeld aansprakelijkheid wordt ook intern met onze eigen juridische expertise getoetst aan de 'basiselementen' van de wet en jurisprudentie, zoals causaal verband. Dat gaat over onrechtmatige daad. Hierbij gaat het om rechtmatige daad (besluit) dat nadeel veroorzaakt. We toetsen bijvoorbeeld op het causale verband tussen het besluit en het nadeel waarover compensatie wordt verzocht. Als een aanvraag formeel in orde is, laten we beoordelingen als snel over aan een externe partij. Voorheen was dit met planshade de werkwijze en die willen we in iets bredere toepassing (nadeelcompensatie) ook toepassen

De toelichting verwijst naar de situatie waarin dat gebeurt: In dit artikel is voorzien in de mogelijkheid om de gemeentelijke deskundigheid naar aanleiding van een ingekomen aanvraag om schadevergoeding aan te vullen. Uitgangspunt is dat in de gemeente voldoende deskundigheid aanwezig is om aanvragen om schadevergoeding te kunnen beoordelen. Als die deskundigheid niet, of onvoldoende aanwezig is, is het ook goed denkbaar om op dit onderwerp regionaal expertise te bundelen, bijvoorbeeld in een regionale adviesorganisatie.

Onderdeel:

Artikel 4. Adviescommissie

Lid 1 ... schadevergoeding ...

Vraag: Hoe wordt de hoogte van de schadevergoeding vastgesteld?

Antwoord: Nadeel wordt gecompenseerd. Hierover zijn in wet en jurisprudentie allerlei verschillende maatstaven ontwikkeld naar het soort schade dat is ontstaan. We laten die beoordeling van het feitelijke bedrag extern vaststellen, om een objectieve oordeel te hebben.

Onderdeel:

Artikel 4. Adviescommissie

Lid 4 onder a en b, twee opties om een commissie te benoemen

Vraag: Wat gaan wij doen, 4a, 4b of voorlopig niets?

Antwoord:

Voorlopig niets. In het verleden waren er niet veel aanvragen op planschade in onze gemeente (er zat bijvoorbeeld 4 jaar tussen de laatste aanvragen). Zo verwachten we ook dat de aanvragen voor nadeelcompensatie niet genoeg zullen zijn om een vaste commissie aan te stellen of een tijdelijke commissie te benoemen. We verwachten te volstaan met inwinnen van advies bij een externe derde die ook de nodige experts in huis heeft .

In ieder geval geeft de verordening opties om de benoeming van een adviescommissie te maken in diverse vormen. Dat geeft ruimte om in te spelen op veranderende omstandigheden, wanneer het efficiënter is te gaan werken met een eigen benoemde adviescommissie.

Onderdeel:

Artikel 9 Inwerkingtreding en citeertitel

Lid 1 ... terugwerkende kracht ...

Vraag: Hoe zit het met de rechtmatigheid van terugwerkende kracht?

Antwoord: Het betreft niet rechtmatigheid, maar rechtszekerheid met name die onder druk staat. Niet op het feit dat terugwerkende kracht wordt toegepast, maar dat de verordening later is dan de wettelijke wijzigingen. Dit is dan ook geen beleidsmatige keuze (dat is het nooit), maar een noodgreep om regels alsnog van toepassing te verklaren. Door onderbezetting op de afdeling Vergunningen

/Juridische zaken op dit onderwerp is er niet op tijd een reactie kunnen geven op de wijziging van de wet in de vorm van het schrijven van deze nieuwe verordening.

Door de regeling met terugwerkende kracht te laten ingaan wordt de regeling gelijkgetrokken met de wettelijke omslag (ingang Omgevingswet). Dat geeft na vaststelling van de verordening een efficiëntie voordeel voor de verwerking door de ambtenaren (administratieve verlichting ten opzicht van wanneer het op 23 mei 2024 zou ingaan). Zij hoeven dan geen aparte toetsing te maken voor het 'gat' van 1 januari en 23 mei 2024, maar mogen uitgaan van deze regeling. Dat is wenselijk voor de werkdruk en -belasting.

Voor de inwoner zal er weinig tot geen verschil te bemerken zijn. Wij verwachten deze periode zal gaan om 1 of 2 aanvragen en dat we daarmee een minimaal risico hebben. Er zou een situatie kunnen ontstaan waarin het voor een inwoner onduidelijk is of de wet van toepassing is of een oude regel uit de planschadeverordening. Daar zullen de juristen de uitleg moeten uitbreiden in hun correspondentie. Alle andere vormen van nadeel vallen 'gewoon' onder de wettelijke regelingen, omdat we daarvoor geen gemeentelijke regels hebben/hadden.

Onderdeel:

Toelichting, algemeen, *Normaal maatschappelijk risico*

Vraag: Tot hoever gaat normaal maatschappelijk risico? Daar heb je al snel arbitrage voor nodig om dat vast te stellen?

Antwoord:

Normaal maatschappelijk risico is redelijk eenvoudig vast te stellen vanuit jurisprudentie. Aangezien we meestal een extern bedrijf het verzoek laten onderzoeken, zullen zij ook uitspraak doen op deze afweging.

Zie hier een voorbeeld van juridische afwegingen: <https://www.catchlegal.nl/dit-moet-weten-over-het-normaal-maatschappelijk-risico/>